

2. Преди всичко внимателно щж съглеждамъ погрѣшки тѣ си: понеже това пригледване ще дамъ въспира да нестанъ горделивъ, и ще ми помага до ги оправямъ.

3. Воистина се благодарѣмъ да ме хвалѣтъ разумныя человекы, но се старавамъ да станъ достоинъ за похвалване: но ако юще не ме хвалѣтъ, това показва, че юще не съмъ достоинъ за похвала.

4. Съки день учѣ похарно благодуміе то си, и какъ да го опотребѣмъ кѣмъ сички тѣ. Съ благозване то никога нещж да загубѣмъ, но повиче ще печелѣмъ.

5. Кой то ми показва погрѣшки тѣ, го благодарѣмъ: понеже за здраво ми благодѣтелствува, и ако да смѣтнѣме, че го прави отъ вражда подканенъ.

6. Кога ямъ, пѣмъ, или върша другъ никоѣмъ естествениа нуждѣ, правѣмъ ги съ способъ кокво то да се не гнусѣтъ отъ мене други тѣ.

7. Щж съмъ нѣти сташливъ нѣти брацеливъ: първо то е дѣтинско а второ то е безсрамно.

8. Кой то се срамува, кога грѣши, той начнава да става подобръ: но никога не ме е срамъ, кога правѣмъ праведно, или правѣмъ нѣщо добро.

9. Кога то имамъ охота за нѣщо, кое то и другъ иска да има, тогази подобръ предпочитамъ да го оставѣмъ, нежели да се припирамъ. Съвѣтъ а е голѣмъ и сички тѣ се събираме въ него: коя нужда да се утесняваме и да се гониме?

10. Кой то иска съкога да имѣ правдѣ, и думѣ тѣ му да има правда, той никога на животъ а си не ще да престане отъ препиранѣта, подобръ е да се не обажда никой на препиролубецъ а.

11. Не щж никога да научѣмъ нѣщо, што то ми не поносѣмъ. Доволна грижа е да се научѣмъ, що е нужно да знаѣмъ

12. Кой то се радостно грижи за веселье на себе и